

thi den bidrager til at gøre Udstykningen lettere og billigere.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde, at Bestemmelsen var uheldig og vilde volde mange Kvaler, og det var ogsaa saa kedeligt for den Ejendomsbesidder, som var Nabo til den paagældende Jord, hvis der var et Stykke Jord, han gerne vilde have, og han saa ikke kunde faa det, fordi han derved fik over 4 Tdr. Hartkorn. Ja, det maa jo ogsaa være kedeligt for denne Mand, hvis Jorden slet ikke var til Salg, for saa kan han jo heller ikke faa den. Jeg synes ikke, der er nogen Grund til at være saa bekymret i Anledning af disse ganske enkelte Tilfælde, der kan indtræde, at Jorden ligger i den Grad heldigt for en Nabo, at han ønsker at faa den; men dertil kommer jo, at der jo er aabnet en Ventil. Hvis Bestemmelsen i § 14 ikke kan vedtages, maa jeg i høj Grad beklage det; forhaabentlig kan man enes om den, selv om det skulde være under en lidt anden Form — skal den gennemføres, skal der jo opnaas 3 Partiers Tilslutning. Jeg vil derfor gerne bede det ærede Medlem Hr. Pinholt om at søge at faa et lidt andet Syn paa denne Paragraf. Det ærede Medlem Hr. Pinholt kan dog ikke tro, at jeg for mit Vedkommende skulde ønske en saadan Paragraf, hvis jeg ikke for fuldt Alvor troede paa, den vilde være til Gavn, samfundsmæssigt set. Jeg er jo selv Jordejer, men jeg forstaar slet ikke, at man paa næsten intet Punkt vil være med til at gøre nogen som helst Indskrænkninger i de bestaaende Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde, at han ikke kunde være enig med Ministeren i, at disse Lovforslag ogsaa vilde medvirke til at skabe rolige Forhold. Jeg synes, man meget godt kan tænke sig, at en Lovgivning som denne kan have Betydning ogsaa i den Retning. Men det ærede Medlem gik videre og sagde, at han i det hele taget ikke vilde indrømme, at den Lovgivning, vi var inde paa i Retning af at skaffe lettere Udstykning og lettere Adgang til Oprettelse af saadanne smaa Brug, havde nogen som helst Betydning for en rolig Udvikling i vort Samfund. Jeg tror, at hvis vi kan blive enige om at gennemføre disse Lovforslag og ogsaa blive enige om at tage § 14 i Lovforslaget om Jords Udstykning og Sammenlægning, vil det ærede Medlem faa at se, at disse Love nok skal medvirke til at skabe rolige Forhold. Man maa ikke se saaledes paa det, at det kun er de store indgribende Lovforslag, der har nogen Betydning. De mindre Lovforslag har det ogsaa, de mindre Fremskridt er med til at bygge Broen over til de

større, og det er tidt saaledes, at man maa begynde i det smaa for at ende med noget større — og det er maaske gavnligt, at det er saaledes. Jeg skal ikke udtale mig yderligere om de foreliggende Lovforslag, idet der jo slet ikke er nogen Unøghed om det Lovforslag, der vedrører de sønderjydske Landsdele, udover den Bestemmelse, der svarer til den før nævnte § 14 i Lovforslaget om Jords Udstykning.

Jeg vil slutte med lige som den ærede første Taler at udtale Ønsket om, at vi kan blive enige om at gennemføre disse Lovforslag i denne Rigsdagssamling i alt væsentligt i den Skikkelse, hvori de her er fremsat. Jeg tror, det har sin Betydning, at man faar en let Oversigt over de Ting, det her drejer sig om, men jeg tror ogsaa, disse Love vil være af stor Betydning, maaske af større Betydning, end man i mange Kredse synes at mene.

Landbrugsministeren (Bording): I det store og hele kan det siges, at de ærede Lovførere har taget mod de foreliggende Lovforslag med ret stor Velvillie, og jeg skal derfor takke for deres venlige Udtalelser. Der er jo alligevel — jeg kan sige som sædvanlig — fremkommet nogle Udtalelser, som ikke absolut udtrykker Velvillie, og som kritiserer enkelte Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup kunde i det store og hele slutte sig til Lovforslaget, dog havde han en enkelt Bemærkning angaaende § 4 i Forslag til Lov om Landbrugsejendomme. I denne Paragraf er foreslaaet, at det i Fremtiden kan paabydes Ejere af Landbrugsejendomme, der ulovligt er blevet nedlagt, at opføre disse Ejendomme igen, saafremt den ulovlige Nedlægning er sket indtil 10 Aar før denne Lovs Ikrafttræden. Det ærede Medlem mente, at det var alt for rigoristisk at gaa saa langt tilbage som indtil 10 Aar. Jeg vil gerne her sige til det ærede Medlem og ogsaa til andre ærede Medlemmer, der har været inde paa dette Spørgsmaal, at hvis man ønsker, at Landbrugsministeren skal have en udvidet Dispensationsret, mere udvidet, end den er i Forvejen i Paragraffen, saa vil det være nødvendigt for Landbrugsministeren i de enkelte Tilfælde at have en Udtalelse, en Anbefaling fra forskellige Institutioner som f. Eks. Kommunalbestyrelser, Amtskommissioner eller Jordlovsudvalget. Hvis man kunde enes om noget i den Retning, vil jeg ikke stille mig uvilligt overfor en Forhandling herom.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt var inde paa det samme Spørgsmaal, men havde for-